

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและติดตามผลโครงการอบรมครูผู้ควดของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จัดอบรมครูผู้ควดโดยจัดเป็น ๒ หลักสูตรคือหลักสูตรระยะสั้นใช้เวลาในการอบรม ๑๐ วัน ได้เริ่มโครงการมาตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๒๐ โดยจัดอบรมเป็นรุ่น ๆ รุ่นละ ๗๐ คนในปี ๒๕๒๐ ได้จัดอบรม ๑๐ รุ่นรวมผู้ผ่านการอบรมทั้งหมด ๗๐๐ คน ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรระยะสั้นเหล่านี้เป็นครูที่สอนอยู่ตามโรงเรียนในเขตต่าง ๆ ทั้ง ๒๔ เขต และหลักสูตรระยะยาวใช้เวลาอบรม ๓, ๖, เดือน โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นผู้จัด กรุงเทพมหานครได้ส่งครูเข้ารับการอบรมตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ถึงปี ๒๕๒๐ ตามจำนวนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำหนดให้ มีผู้ผ่านการอบรมทั้งสิ้น ๑๕๐ คน

ตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากร เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมผู้ควดหลักสูตรระยะสั้น ๑๒๐ คน ผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมผู้ควดหลักสูตรระยะยาว ๑๒๐ คน ผู้เข้ารับการอบรมผู้ควดหลักสูตรระยะสั้น ๑๒๐ คน และผู้เข้ารับการอบรมผู้ควดหลักสูตรระยะยาว ๑๒๐ คน รวมทั้งสิ้น ๔๘๐ คน

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยการใช่แบบสอบถาม ๒ ชุดคือ ชุดที่ ๑ สำหรับผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมผู้ควด และชุดที่ ๒ สำหรับผู้เข้ารับการอบรมผู้ควดแบบสอบถามชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ แบ่งออกเป็น ๔ ตอนคือ ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ ๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการอบรมผู้ควด ได้แบ่งลักษณะการปฏิบัติงานออกเป็นด้าน ๆ คือ ด้านการปฏิบัติงานผู้ควด ด้านการเรียนการสอน ด้านการช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและงานผู้ควดของโรงเรียน ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานผู้ควด และความต้องการด้านการอบรมผู้ควด

ตอนที่ ๓ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งครูเข้ารับการอบรมวัดผล และ
 ตอนที่ ๔ เป็นข้อเสนอแนะต่อการจัดการอบรมรุ่นต่อ ๆ ไป ส่วนแบบสอบถามชุดที่ ๒
 มีลักษณะเหมือนกับชุดที่ ๑ แบบสอบถามทั้ง ๒ ชุดนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน
 ประเมินค่า และคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแยกวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๔ ตอน คือ
 ตอนที่ ๑ เป็นการคำนวณหาการยลละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
 ตอนที่ ๒ เป็นการคำนวณค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้ง ๒ กลุ่ม และผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตร
 ตอนที่ ๓ เป็นการคำนวณการยลละของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มและ
 ของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตร และตอนที่ ๔ เป็นการรวบรวมข้อเสนอแนะ
 ของผู้ตอบแบบสอบถามเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย

สรุปผลการวิจัย

๑. สถานภาพของผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้น
 และระยะยาว และผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตรปรากฏว่า ผู้บังคับบัญชาและผู้เข
 รับการอบรมทั้งสองหลักสูตรเป็นหญิงมากกว่าชาย ผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่ม และผู้เข
 รับการอบรมหลักสูตรระยะสั้น มีวุฒิทางวิชาชีพในระดบ พ.ม. , ป.กศ.สูง และ อ.กศ.
 มากที่สุด ส่วนผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาว มีวุฒิทางวิชาชีพในระดบ
 ปริญญาตรีมากที่สุด ขนาดโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นโรงเรียนที่มี
 ขนาด ๒๐ - ๒๖ ห้องเรียน มากที่สุด

๒. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะ
 สั้นและระยะยาวต่อ การปฏิบัติงานวัดผลของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตรแตกต่าง
 กันที่ระดบความมีนัยสำคัญ .๐๑ เพียงเรื่องเดียวใน ๑๐ เรื่อง และมีความเห็นไม่
 แตกต่างกัน ๕ เรื่อง และผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มยังมีความเห็นตรงกันในระดับมาก
 ว่า ผู้เข้ารับการอบรมออกขอสอบไล่สอบคล่องกับเนื้อหา

ในด้านการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผล ทั้งสองหลักสูตร ผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ เพียงเรื่องเดียวใน ๘ เรื่อง และที่ระดับ .๐๑ เรื่องเดียวใน ๘ เรื่อง ส่วนอีก ๗ เรื่อง ผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า ผู้เข้ารับการอบรมปฏิบัติทำงานมากในเรื่องการ เฉลยข้อสอบและอธิบายเพิ่มเติมหลังจากตรวจข้อสอบแล้ว

การปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน และงานวัดผลของโรงเรียน ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ เพียงเรื่องเดียวใน ๘ เรื่อง และมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ๗ เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาทุกเรื่องแล้ว ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาวสูงกว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้น

๓. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ต่อปัญหาและอุปสรรคด้านวัสดุอุปกรณ์ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตรแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ เพียงเรื่องเดียวใน ๗ เรื่อง อีก ๖ เรื่อง ผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากรและค่านงบประมาณ ผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ เรื่องเดียวใน ๘ เรื่อง และที่ระดับ .๐๑ เรื่องเดียวใน ๘ เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้นสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาว

๔. ความต้องการด้านการอบรมวัดผลของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๒ เรื่อง ใน ๘ เรื่อง และที่ระดับ .๐๑ เพียงเรื่องเดียวใน ๘ เรื่อง ส่วนอีก ๖ เรื่อง ความต้องการด้านการอบรมวัดผลของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความต้องการ เป็นรายข้อแล้ว

จะเห็นว่าผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของความต่องกรรทำนการอบรมวัดผลใกล้เคียงกันหลายเรื่อง

๕. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มต่อ ประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งครูเข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มเห็นว่าการเข้ารับการอบรมให้ประโยชน์มากที่สุดในส่วนที่ว่า ครูที่เข้ารับการอบรมวัดผลแล้ว ออกข้อสอบได้ดีขึ้น

๖. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตร ต่อการปฏิบัติงานด้านการวัดผล แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ๒ เรื่อง ใน ๑๖ เรื่อง และที่ระดับ .๐๑ ๔ เรื่อง ใน ๑๖ เรื่อง ส่วนเรื่องอื่น ๆ อีก ๑๐ เรื่อง ผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตรมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาว

ในด้านการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน ผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ๓ เรื่อง ใน ๘ เรื่อง และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ๕ เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ส่วนการปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน และงานวัดผลของโรงเรียนปรากฏว่า ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ๒ เรื่อง ใน ๘ เรื่อง และที่ระดับ .๐๑ ๔ เรื่อง ใน ๘ เรื่อง ส่วนอีก ๓ เรื่อง ผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

๗. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร ต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานวัดผล ด้านวิชาการ แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ เพียงเรื่องเดียว ใน ๕ เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ค่าเฉลี่ยของปัญหา

และอุปสรรคด้านวิชาการ ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้นสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคด้านวิชาการ ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาว ส่วนปัญหาด้านปฏิบัติการ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตรมีความเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ๒ เรื่อง ใน ๑๓ เรื่อง และทั้งสองกลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ๑๑ เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาปัญหาทั้งหมดแล้ว ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้น มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาว นอกจากนั้นทั้งสองกลุ่ม ยังมีความเห็นตรงกันในปัญหาเรื่อง ผู้บริหารไม่สนใจด้านวิชาการวัดผล

๘. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร ต่อความต้องการการดำเนินการอบรมวัดผล แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ เรื่องเดียว ใน ๘ เรื่อง และที่ระดับ .๐๑ ๖ เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาทุกเรื่องแล้ว ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของความต้องการดำเนินการอบรมวัดผล ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้นน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของความต้องการดำเนินการอบรมวัดผล ของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาว

๙. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร ต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรมวัดผล ทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การเข้ารับการอบรมวัดผลได้ประโยชน์มากที่สุดในเรื่อง การเป็นกรรมการวัดผลของโรงเรียน

๑๐. ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด พอสรุปได้ดังนี้ เกี่ยวกับสถานที่อบรม สำนักการศึกษาควรไต่ถามถึงความสะดวกของผู้เข้ารับการอบรม เวลาที่อบรมควรเป็นระหว่างปิดภาคเรียน หรือไม่ก็เป็นวันเสาร์ - อาทิตย์ ไปจนจบหลักสูตร ควรจัดให้ครูใหญ่ หรือ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ ได้เข้ารับการอบรมด้วย เพื่อจะได้เห็นความสำคัญของวิชา การวัดผล มากขึ้น การอบรมระยะสั้นควรขยายเวลาอบรมออกไปอีกเป็น ๑๕ - ๒๐ วัน จึงจะได้รับความรู้เพียงพอแก่การนำไปปฏิบัติงาน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเพื่อติดตามผลการอบรมครูวัดผล ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้อธิบายว่า ครูที่ผ่านการอบรมไปแล้วได้นำความรู้ที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรม ไปปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายตามลำดับ ดังนี้

๑. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรมวัดผล ของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตร ไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงในเรื่อง การปฏิบัติงานวัดผล การเรียนการสอน และการช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและงานวัดผลของโรงเรียน แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และ .๐๑ เพียง ๔ เรื่อง ในจำนวนลักษณะการปฏิบัติงานทั้งหมด ๒๔ เรื่อง ส่วนอีก ๒๔ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาว สูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้น แสดงว่า ผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตรนำความรู้ส่วนใหญ่ ที่ได้จากการเข้ารับการอบรมวัดผลไปปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน มีเพียงบางเรื่องซึ่งเป็นส่วนน้อย ที่ผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มเห็นว่าแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า โรงเรียนแต่ละแห่งใช้ข้อสอบวัดผลของกลุ่มโรงเรียนที่สังกัดอยู่ ดังนั้นผู้บังคับบัญชาแต่ละโรงเรียนจึงมอบหมายให้ ครูบางคนออกข้อสอบ และครูที่ได้รับมอบหมายในการออกข้อสอบนั้นอาจจะเป็นผู้ที่เคยผ่านการอบรมวัดผลมาแล้ว หรือไม่เคยผ่านก็ได้ ดังนั้นผู้เข้ารับการอบรมวัดผลบางคนจึงมีโอกาสนำความรู้ไปปฏิบัติงานน้อย

แต่เมื่อนำความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มมาพิจารณาเป็นค่าน ๆ จะเห็นว่า ในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาวัดผล ผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองกลุ่ม ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องเดียวกัน คือ การนำผลการสอบมาพิจารณาแบ่งกลุ่มนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียน แสดงว่า ผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองกลุ่มนำหลักเกณฑ์ต่าง ๆ มาพิจารณาในการแบ่งกลุ่มนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียน ตามหลักแล้ว

การ จักพิจารณา การ เรียนทุกอย่างถ้าครู ใ้คนนำผลการเรียนของนักเรียน มาพิจารณาด้วย ก็จะทำให้กิจกรรมนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายได้ดียิ่งขึ้น

ในด้านการปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน และงานวิเศษของ โรงเรียน ค่าเฉลี่ยของ ความคิดเห็นที่สูงที่สุดของผู้บังคับบัญชา ของผู้เข้ารับการอบรมวิเศษหลักสูตรระยะสั้น ต่อการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการอบรมในเรื่องการช่วย คัดเลือกข้อสอบของโรงเรียน หมายความว่า ผู้เข้ารับการอบรมวิเศษหลักสูตรระยะ สั้นได้ช่วยเหลือโรงเรียน ในการคัดเลือกข้อสอบจากข้อสอบที่ครูในโรงเรียนออก มา พิจารณาคัดเลือก จะทำให้โรงเรียนได้ข้อสอบที่ดีและมีคุณภาพ ส่วนค่าเฉลี่ยของการ ปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ของผู้เข้ารับการอบรมวิเศษหลักสูตรระยะ ยาว มีค่าเฉลี่ยสูงในเรื่อง การช่วยพิจารณาข้อสอบของโรงเรียน เป็นกรรมการวิเศษ ของโรงเรียน และเป็นกรรมการวิเศษของกลุ่มโรงเรียนนั้น หมายความว่า ผู้เข้า รับการอบรมวิเศษหลักสูตรระยะยาวได้ปฏิบัติงาน โดยเป็นกำลังสำคัญในด้านการวิเศษ ในโรงเรียนของตนเอง และของกลุ่มโรงเรียนด้วย

๒. ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานวิเศษ ของผู้เข้ารับการอบรม วิเศษทั้งสองหลักสูตร ตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่ม โดยที่ผู้บังคับ บัญชาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องวิเศษอุปกรณ์ นั้นหมายความว่า กรุงเทพมหานคร ได้จัดสรร งบประมาณในค่านาคำวิเศษอุปกรณ์การวิเศษ ให้แก่โรงเรียนใน สังกัดอย่างเพียงพอ ส่วนปัญหาค่านาคำดำเนินงานนั้น เมื่อนำค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของผู้บังคับบัญชามาเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยของปัญหาของผู้บังคับบัญชา ของผู้เข้ารับการอบรมวิเศษหลักสูตรระยะสั้นสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของปัญหาของผู้บังคับ บัญชาของผู้เข้ารับการอบรมวิเศษหลักสูตรระยะยาว โดยเฉพาะปัญหาเรื่องครูแต่ละ คนมีภาระในการสอนมาก และไม่มุ่งประมาณค่าบริการเจ้าหน้าที่ผู้ทำข้อสอบ สำหรับ ปัญหาทั้งสองเรื่องนั้น ปัญหาที่ว่าครูแต่ละคนมีภาระในการสอนมาก เป็นปัญหาที่มี อิทธิพลต่อการออกข้อสอบของครูเป็นอย่างมาก เพราะตามสภาพที่เป็นจริงนั้น ครู ในระดับประถมศึกษาที่มีภาระหน้าที่ในการสอนมาก ลักษณะเช่นนี้จึงส่งผลต่อการออก ข้อสอบของครูอย่างมาก

๓. ความต้องการด้านการอบรมบุคคล ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ย อยู่ในเกณฑ์ากนั้น แสดงว่าผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มมีความต้องการด้านการอบรมมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร กำลังมีความตื่นตัวในเรื่องการวัดผลเป็นอย่างมาก โดยจะเห็นได้จากการที่เขตต่าง ๆ ได้พยายามพัฒนาข้อสอบในเขตของตนให้มีคุณภาพคืออยู่เสมอ ทั้งนี้อาจจะเป็นผลเนื่องมาจากการประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการวัดผลการเรียนการสอน ดังนั้นค่าเฉลี่ยของความต้องการของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่ม ในด้านความต้องการการอบรมวัดผลจึงสูงในทุกข้อ

๔. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่ม ต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งครูเข้ารับการอบรมวัดผล ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ครูที่เข้ารับการอบรมวัดผลมาแล้วปรากฏผลตรงกัน จึงเห็นว่า การอบรมวัดผลที่สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้จัดให้แก่ครูนั้น ได้รับความสำเร็จพอสมควร เพราะอย่างน้อยครูที่ได้รับ การอบรมจะสามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนได้ดีขึ้น

๕. ในการปฏิบัติงานด้านการวัดผล การเรียนการสอน และการช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน และงานวัดผลของโรงเรียนของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตรนั้น ปรากฏว่า ผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และ ที่ระดับ .๐๑ ๑๕ ข้อ ในลักษณะของการปฏิบัติงานทั้งหมด ๓๕ ข้อ และอีก ๒๐ ข้อ ผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นค่าน ๆ แล้ว ปรากฏว่า ด้านการวัดผลนั้น ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเฉพาะในเรื่อง การยึดถือการสอนเป็นหลักในการออกข้อสอบ การออกข้อสอบได้ครอบคลุมเนื้อหาที่สอน การออกข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหา และการเขียนคำถามในข้อสอบได้ชัดเจน จากผลการวิจัยนี้แสดงว่าผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตร ยังไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับ จากการเข้ารับการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน ด้านการ

วัดผลอย่างเต็มที่ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้เข้ารับการอบรมวัดผลบางคนไม่มีโอกาสในการปฏิบัติงานในบางลักษณะ เพราะไม่ได้รับมอบหมาย เช่นการเป็นกรรมการวัดผลของกลุ่มโรงเรียน ผู้บังคับบัญชาอาจมอบหมายให้ครูบางคนทำหน้าที่ อีกประการหนึ่ง การนำความรู้ไปปฏิบัติงานนั้น ในความเป็นจริงแล้วมีอุปสรรคและปัญหาหลายประการ เช่นจากข้อมูลในส่วนที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานนั้น ผู้วิจัยพบว่าผู้เข้ารับการอบรมให้ความเห็นว่า มีปัญหาในด้านการวัดผลและอีกประการหนึ่งคือ ผู้บังคับบัญชาไม่สนใจในด้านการวัดผล ซึ่งปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้ ถ้าสามารถขจัดไปได้ ก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการอบรมมีประสิทธิภาพขึ้น

ส่วนการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองกลุ่ม อยู่ในระดับน้อย แม้ว่าเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาวจะสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้นก็ตาม นี่แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร ยังไม่สามารถนำความรู้จากการเข้ารับการอบรม ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตนได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เข้ารับการอบรมวัดผลบางคนเป็นครูสอนวิชาพิเศษ เช่น วิชาตัดกระดาษ ศิลปศึกษา พลศึกษา เป็นต้น ซึ่งครูที่สอนวิชาเหล่านี้ โดยมากจะวัดผลทางภาคปฏิบัติ ครูที่จะนำผลการสอบมาปรับปรุงการเรียนการสอนมากที่สุด คือ ครูประจำชั้น ครูประจำวิชาที่สอน นอกจากนั้นตัวอย่างประชากรให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติงาน เช่น ทำหน้าที่นอกจากการสอน เป็นต้น ดังนั้น หากทางโรงเรียนได้ช่วยแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้และทางสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ควรปรับปรุงการอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมมากขึ้น การปฏิบัติงานวัดผลของโรงเรียนก็จะดีขึ้นด้วย และที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาวปฏิบัติงานอื่น หรือบางคนอาจจะถูกยืมตัวไปปฏิบัติงานอื่นนอกเหนือจากการสอน จึงไม่อาจนำความรู้ที่ได้รับ ไปปรับปรุงการสอนของตน

ส่วนการปฏิบัติงานคานการช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและงานวัดผลของโรงเรียน นั้น ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายขอแล้ว ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรม วัดผลหลักสูตรระยะสั้น สูงกว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผล หลักสูตรระยะยาว ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้เข้ารับการอบรมระยะยาว โดยส่วนมาก ทำหน้าที่พิจารณาข้อสอบระดับเขต จึงไม่ได้ปฏิบัติงานคานการออกข้อสอบประจำวิชา หรือเป็นเจ้าหน้าที่วัดผลประจำโรงเรียน นอกจากนี้บางคนยังได้เลื่อนตำแหน่งเป็น ผู้บังคับบัญชาบ้าง หน้าที่เหล่านี้อาจจะมีผลต่อค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน

๖. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลทั้งสองหลักสูตร ต่อปัญหา และอุปสรรคคานวิชาการ คานปฏิบัติการ และคานวัสดุอุปกรณ์ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะสั้นสูงกว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมวัดผลหลักสูตรระยะยาว แต่ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของ ความคิดเห็นในปัญหานี้ใกล้เคียงกัน ปัญหานี้คือข้อที่ว่า ผู้บริหารไม่สนใจคานวิชา วัดผล ปัญหาข้อนี้อาจเป็นปัญหาที่สำคัญและอาจมีผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ได้ เพราะ ผู้บริหารเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารงานในโรงเรียน ถ้าผู้บริหารไม่สนใจและไม่ให้การสนับสนุนคานวิชาการแล้ว ครูที่มีความรู้และความสามารถก็อาจไม่ได้ใช้ความรู้และความสามารถของคนให้เกิดประโยชน์ชนตอการ เรียนการสอน เพราะฉะนั้นปัญหาที่ผู้เข้ารับ การอบรมทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นตรงกัน จึงเป็นปัญหาที่อาจจะมีผลกระทบต่อกรปฏิบัติ งานคานการวัดผล ของผู้เข้ารับการอบรมทั้งสองหลักสูตรไม่มากนัก

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้แยกข้อเสนอแนะเป็น ๒ ประการ คือ ข้อเสนอแนะสำหรับงานวัดผล กองวิชาการ สำนักการศึกษา และ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวัดผล

๑. จากข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม งานวัดผลควรจัดอบรม วัดผลหลักสูตร ๑๐ วัน ให้ทั่วถึงแก่ครูทุกคน และจัดอบรมปีละหลาย ๆ รุ่น ถ้ากำลัง

เจ้าหน้าที่ไม่พอ ควรขอความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาอื่น ให้ช่วยจัดอบรมให้โดย
สำนักการศึกษาออกค่าใช้จ่ายให้ ทั้งนี้เพื่อให้ครูมีความรู้พื้นฐานเรื่องการวัดผลพร้อมกัน

๒. จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้รับปรากฏว่า จำนวนผู้เข้ารับการอบรม
หลักสูตรระยะยาวยังไม่กระจายเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นในการคัดเลือกครูเข้ารับการ
อบรมหลักสูตร ๔ เดือน ควรให้กระจายไปตามเขตต่าง ๆ ด้วยอัตราที่เหมาะสม

๓. ควรกำหนดคุณสมบัติบางอย่างให้เขตพื้นที่ภาคคัดเลือก ผู้ที่จะเข้า
รับการอบรมหลักสูตร ๔ เดือน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผู้เข้ารับการอบรมที่เหมาะสม

๔. จากผลการสำรวจความต้องการคณาจารย์การอบรมวัดผล ปรากฏว่า
ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้สำนักการศึกษา จัดอบรมเทคนิคเฉพาะเรื่อง เช่น
เทคนิคการเขียนข้อสอบ การวัดผลตามแนวหลักสูตร ๒๕๒๑ เป็นต้น

๕. จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจความต้องการคณาจารย์การอบรม ผู้เข้ารับ
การอบรมระยะสั้นให้ขอคิดเห็นว่า การจัดอบรมแต่ละครั้งควร เน้นภาคปฏิบัติมากกว่า
ทฤษฎี เพื่อจะได้นำไปปฏิบัติได้

๖. จากข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามบอกว่า สำนักการศึกษา
ควรจัดอบรมในระหว่างเวลาหยุดภาคเรียน เพราะจะได้ไม่กระทบกระเทือนต่อการ
ปฏิบัติงานประจำของครูผู้เข้ารับการอบรม และ วิทยากรที่เชิญมาบรรยายควรเป็น
ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในด้าน การวัดผลอย่างเพียงพอ

๗. จากผลการสำรวจด้านความต้องการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก
ต้องการให้สำนักการศึกษา จัดส่งเอกสาร หรือข่าวสาร เกี่ยวกับการวัดผลไปตาม
แรงเรียน เพื่อเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานด้านวัดผล

ขอแนะนำสำหรับการวิจัยต่อไป

๑. สำนักศึกษามีโครงการฝึกอบรมปีละหลายโครงการ ส่วนมาก
ยังไม่มี การติดตามผล ควรจะได้ศึกษาและติดตามผลโครงการนั้น ๆ บาง เช่น
โครงการอบรมครูสอนวิทยาศาสตร์ ครูสอนดนตรี เป็นต้น

๒. ควรศึกษาเปรียบเทียบในการอบรมอย่างเดียวกันว่า ผู้เข้ารับ
การอบรมที่มีวุฒิต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ในการอบรมต่างกันหรือไม่